

Denne artikkelen kan kopieres fritt og viderefremidles til andre.

En forutsetning er at navn på utgiver (Strinda historielag), årbokas årstall og forfatter(e) oppgis.

Det må ikke foretas endringer i artiklene.

Det er ikke tillatt å skanne eller kopiere bilder i bøkene for bruk i andre sammenhenger.

Pelsdyroppdrett på Jonsvatnet og Strinda.

Av Agnar Auran*

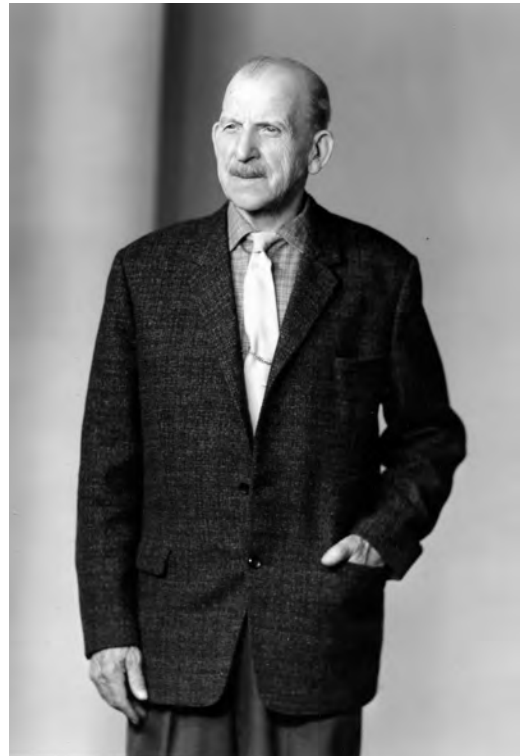
Pelsdyroppdrett har vært en stor næring i Strinda. Strinda bygdebok bind II forteller at det i følge jordbrukstellinga i 1939 var 72 revgårder i kommunen. Dette er en artikkel om oppdrett ved Jonsvatnet og på Strinda - hvor hovedtyngden av aktiviteten var. Mange har vært engasjert i næringen - både som eiere og røktere, og artikkelen inneholder av den grunn mange navn både på personer og bruk.

Den første som drev med pelsdyravl i Trøndelag, var tannlege N. C. Herlofson. (Han har gitt navn til Herlofsonløypa i Bymarka og vei på Lian.) I 1910 startet han en farm med innfanget rev på Hestøya i Levanger: rødrev fra Heimdalsmarka, blårev fra Island, kvitrev fra Svalbard og sølvrev fra Finnmark. Det første varige pelsdyroppdrettet i vårt nærområde var imidlertid A/S Norsk pelsvareutvikling etablert på Jøssåsen i Malvik i 1920.

Sølvrev

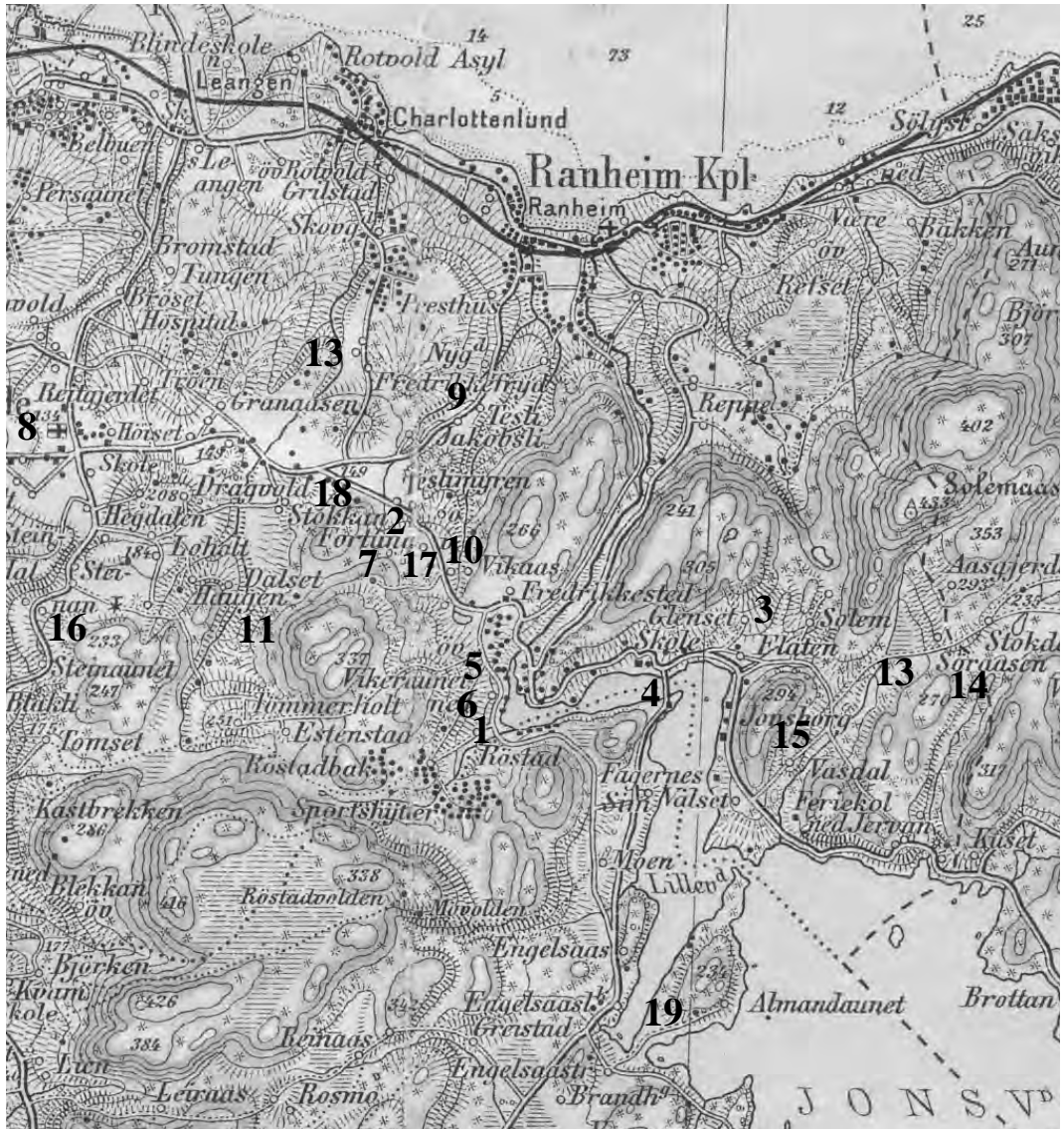
Pelsdyravlens fremste pioner i Strinda var Einar Halseth, født i 1893. Etter noen år i Canada hadde Halseth fått interesse for pelsdyroppdrett, og i 1921

kjøpte han sine første sølvrev. Han betalte 13000 kroner for to par, og sammen med I. B. Kleven etablerte han Arktisk Pelsavl Co. I. B. Kleven var baker og drev butikk i Vanvikan hvor de bygde farm på leid grunn av gården Havstein. I 1924 kjøpte Arktisk Pelsavl Co eiendommen Røstad på Jonsvatnet av Anders Lassen på Angelltrøa. Halseth reiste i 1925 tilbake til Canada og kjøpte hele 22 dyr. Farmen ble dyktig drevet og skaffet avlsdyr til mange nye-

Pioneren Einar Halseth.

*. Agnar Auran er gårdbruker på Øvre Tesli, og har vært pelsdyroppdretter og ordfører i Norges Pelsdyravlslag.

Pelsdyrfarmer på Strinda og ved Jonsvatnet.

- 1: Artisk Pelsavl Co, Røstadvold.
- 2: Tesliåsen revgård (Jomar Larsen).
- 3: Gaden pelsdyrgård, Glinset.
- 4: Siimsnebben, ved Solbakken bro.
- 5: Bråten, Vikeraunet.
- 6: Gulbrandsen sølvrevfarm (Albert og Alf Gulbrandsen).
- 7: Stokkåsen (Sverre og Einar Lehn).
- 8: Karinelund pelsdyrgård.
- 9: Leif og Agnar Auran, Tesli.
- 10: Heglund og Hegstad pelsdyroppdrett, Fortuna.
- 11: Kåre Klettli, Bekken.
- 12: Einar Halseth, Granåslia.
- 13: Jakob Tverrgrov, Vassdal.
- 14: Olav Flønes, Einlia.
- 15: Kasper og Petter Volan, Vassdal.
- 16: Grindåsen pels v/ Helge Karlsnes, Steinan.
- 17: Hilmar Selnes, Fortuna østre.
- 18: Olav Heli, Stokkhaugen.
- 19: Arne Presthus, Almanaunet.

Topografisk kart over Norge. Blad 46D. Utgitt av NGO 1887, revidert i marken i 1927.

Kilde: Statens Kartverk.

At Norges Sølvrevalslags inspektørkurs nr. 2 ble lagt til Trondheim er et bevis på at pelsdyroppdrettet her, både i omfang og kvalitet, var anerkjent. Einar Halseth og frue er vertskap på Røstadbakken, og de har behendig sørget for ekstra reklame ved plassering av transportkassen med firmanavnet A/S Arktisk Pelsavl.

A/S Arktisk Pelsavl Co

Bilde fra Norges Sølvrevalslags inspektørkurs på Røstadbakken i 1927. Kopi fra Trøndelag Pelsdyrslags jubileumsberetning 1926 - 2001. Nordenfjeldske Pelsdyroppdrettere ble stiftet 5. juni 1926. Navnet ble i 1929 endret til Nordenfjeldske Revavlslag. Norges Sølvrevalslag ble også startet i 1926.

tablerte revgårder. Gården Røstad ble seinere overtatt av Klevens sønn Bjarne, som fortsatte med rev og noe mink fram til 1950.

Harald, Bjarne Klevens sønn, forteller at farmen hadde utsiktstårn for å kunne overvåke dyra, og det var mikrofoner i hvalpekassene med ledning til høyttaler i tårnet. Dermed kunne de kontrollere at alt stod bra til med tispa og hvalpene.

I 1928 kjøpte Halseth 13 dekar i Granåslia av Klaus Husby på Granåsen. Her bygde han en flott bolig som fortsatt er bebodd. Uthuset var Klæbu ungdomslags forsamlingslokale, som ble flyttet til Granåslia fra Klæbu. Denne pelsdyrgården var et moderne anlegg med store

Revtyper.

De første sølvrevene (trolig mutanter av rødrev) ble fanget inn i 1870-80 åra. Viltfanget sølvrev ble betalt med eventyrlige 1000 dollar pr. skinn på Hudson Bay Company 's auksjon. Vår sølvrev stammer fra Canada fra innfanget rev avlet i fangenskap (i 1894).

Sølvrev krysset med rødrev gir korsrev. I Dyrøy i Troms ble det i 1933 født en platina- rev i et sølvrevkull. Andre slektninger er gullrev, gullplatina, Arctic Mable og Sun Glow.

Blåreven kommer fra arktiske områder, som Svalbard, Grønland, Jan Mayen og Alaska. Dette er grunnstammen for blårevavl etter 1925. Den norske fjellreven er en nær slektning. Av blårevmutanter er Shadow blårev den mest vanlige. Den er lysere enn blårev og med mørkere skygge langs ryggen. De lyseste selges som hvitrev. Sølvrev og blårev kan krysses, dette gir fine skinn.

Platinarevrens		Konto.	
	Janr.	10. Sept. 1 paring til hann ut Lansen A.	2500,- 7.500,-
	"	21. " 1 - - - " groover Lansen	5000,- " 5000,-
	"	25. " 1 - - - " rest kjørland	5000,- " 5000,-
	Febr.	2. " 2 hanner " groover Lansen	" 15000,-
	"	4. " 2 - - - " lekkuik Platina.	1500,- " 14500,-
	"	27. " 2 paringer " Jens Rengård.	9000,- " 9000,-
	"	28. " 1 paring " W. Rehn & Co.	5000,- " 5000,-
	Apr.	28. " 1 hann " O. Kjøland.	1000,- " 8000,-
		Balansen 1946-59	37500,-
			66500,- 66500,-
		Sølt 1 hann 7 selleg	1000,- 8000,-
			7 1/2

Fra regnskapsboka til platinarevrenslaget "SHHL" (Søllæg, Halseth, Huitfeldt, Landrø).
Merk prisene: kr. 5000 for en paring og kr. 7500 for en hann i 1939!

bur med nettingbunn. Det var også en egen bolig for røkter. I 1930 hadde Einar 13 sølvrevpar og 7 blårevpar. Han startet også med mink i 1935.

Platinarev

Einar Halseth var også den første i vårt område som satset på platinarev. I 1937 kjøpte han sammen med Lars Landrø, Lensvika, Tønne Huitfeldt, Klæbu og Johs. Søllæg, Høylandet 2 platinahanner fra "Platinarevrens oppdager", Hans Kjær, fra Rossfjord i Troms. De to hannhvalpene ble betalt med kr. 17000 levert Rossfjord. Lars Landrø reiste nordover for å velge ut hannene. Sammen med andre kjøpere fra Sør-Norge tok de Hurtigruta sørover. Kapteinen opplyste at den revelasten de tok om bord på Finsnes, var den mest verdifulle last skipet noen gang hadde hatt. Vinteren 1939 ble det solgt paring med platinahann for opp til kr. 5000 pr. pa-

ring. Hannene ble parett med sølvrevtisper.

Einar Halseth var også inspektør og dommer for Norges Sølvrevavlslag. I tillegg var han representant for Hudson Bay Company og C. M. Lampson & Co. ltd, London, og tok imot skinn for videresending til auksjonene i London.

Revfarmer

Fra slutten av 1920-årene og fram til krigen var det mange som startet med revfarm og da først og fremst sølvrev. Eier av grossistfirmaet Jakob Larsen i Trondheim, konsul Jomar Larsen, bygde opp en stor revfarm på Tesliåsen i 1927. Farmen lå godt skjermet på et platå i åsen, med et 3 m høgt gjerde av finmasket netting og en stor schæferhund innenfor. Dette hindret alt uønsket besøk.

Jomar Larsens revfarm på Tesliåsen.

Her var Erling Arntsen, kona Antonie (Tone) og hennes bror Arne Bruem røktere i sin ungdom. Arntsen ble seinere kirkeverge i Strinda kommune, og Bruem ble gårdsbestyrer på Glinset.

I 1950 ble farmen bortleid til Olav Heli fra Meldal. Farmen var da uten dyr, men med skur, løpegårder og yttergjerdet inntakt. Heli hadde både sølvrev, blårev og mink på Tesliåsen. Han hadde noen år mink sammen med Hilmar Selnes på Fortuna. I 1952 kjøpte Heli tomt for egen farm av Kjell Skjønberg og bygde bolig og farm på Stokkhaugen.

Jomar Larsens søster, Mildrid Larsen, overtok i 1924 gården Glinset på Jonsvatnet, og sammen med sin mann Ey-

Mildrid Gaden, født Larsen, viser fram en flott sølvrev på Glinset.

Gadens farm på Glinset i 1937.

vind Gaden bygde de revfarm der i 1926.

Gården hadde egen gårdsbestyrer, to røkterboliger, og mange røktere. Den produserte i 1935 i alt 350 skinn. (Kilde: Strinda Bygdebok bind I). Eyvind Gaden var kontorsjef i firmaet Jakob Larsen, og Jomar Larsen og Eyvind Gaden eide og drev senere bilfirmaet Gaden & Larsen.

Pelsdyrgården ble i 1947 overtatt av nest eldste sønn Knut. Den eldste, Hans Jørgen, falt under kampene ved Hegra festning i 1940. Knut Gaden var en dyktig pelsdyroppdretter og var landskjent for sin fine blårev. Han hadde mange tillitsverv innenfor pelsdyrnæringen. I Trøndelag Pelsdyralslag var han styre-

Pelsdyroppdretteren, organisasjonslederen og landskapsmaleren Knut Gaden.

medlem i 10 år og formann i Trøndersk pelsdyrfor A/L fra starten i 1959. Han var også med og startet Norges Pelsdyrforlag A/L og var lagets første formann. For sitt arbeid for pelsdyrnæringen ble Knut Gaden tildelt Sør-Trøndelag Landbrukskasselskaps gullmedalje med diplom. Han skal også ha mye av æren for at Jonsvatnområdet fikk ny skole i 1977, som medlem av skolestyret var han en viktig pådriver. Knut Gaden er også kjent som en dyktig kunstner, og hans malerier finner vi i Amerika, i Tyskland og rundt i Norge.

Det var før krigen økonomisk dårlige tider med stor arbeidsløshet. Landbruksnæringa sleit med dårlig lønnsomhet. Dette var årsaken til at så mange satset på revavl. Det ble etablert

mange små og noen større revfarmer. På Siim bidro Paul Siim med tomt og gikk i kompaniskap med dyrlege Skjeflo, Olaf og Johan Jervan med flere. De bygde farm og røkterbolig på odden ved Solbakken bru. Farmen fikk navnet Siimsnebben. Paul Siim hadde også sin egen farm nærmere gården.

På Vikeraunet var farmen Bråten et andelslag med mange interessenter. Røkter her var Alfred Buhaug fra Vanvikan, senere røkter på Tesliåsen. På Vikeraunet hadde også Sigurd Sønnebø noen sølvrev i egen farm.

Albert Gulbrandsen startet allerede i 1926 med rev på Røstadbakken. Gulbrandsen la vekt på å få hvalpene tamme. Tamme dyr gir sikrere avl og bedre

Gården Glinset og revfarmen i 1948.

utviklede hvalper enn sky dyr, var hans mening. Han var barberer og frisør av yrke. Han var også Trondheims eneste parykkmaker og i tillegg sminkør på Trøndelag Teater.

I 1928 var Lars Landrø fra Selbekken hos ham til opplæring i stell av sølvrev. Han gikk sikkert i en god skole hos barbereren på Røstadbakken, for Lars flyttet tilbake til Lensvika og ble seinere en av Trøndelags fremste og dyktigste pelsdyroppdrettere. Gulbrandsens sønn Alf dreiv senere farmen på Røstadbakken med både rev og mink.

Sverre og Einar Lehn hadde sin farm i Stokkåsen. Foruten sølvrev satset brødrene på platinarev før og under krigen.

I 1930 begynte John Stendahl, Nardo, med sølvrev. John bygde gradvis opp farmen, og da krigen begynte, hadde han en betydelig produksjon. Stendahl startet tidlig med mink. Han ble i 1946 valgt til formann i Trøndelag Pelsdyrslag. Med han som formann ble utstillingshallen på Leangen kjøpt. Dette var opprinnelig en stor ridehall bygd av tyskerne under krigen. Det ble opprettet en leieavtale med tomteeier Leangen travbane. John Stendahl og Gustav Storleer var minkdommere på utstillinger rundt i landet.

Anton Gomo kom fra Rissa og arbeidet som bøtker og snekker. Han var med på å bygge opp Glinsetfarmen og var røkter der til 1930. Da fikk han jobben som

Jenny Farbu, kjøkkenhjelp hos Jomar Larsen på Tesliåsen, hadde godt lag med sølvrevhvalper, og røkteren Alfred Buhaug som ble hennes ekte-mann

sjefrøkter på en storfarm i Sparbu. Gomo kjøpte i 1933 gården Seterbakken og startet straks med å bygge opp en revgård. Da Jonsvannsveien skulle utbedres i 1947, ble veien planlagt rett gjennom revgården. Veien ble også bygd fram til farmen fra begge sider før kommunen og Anton Gomo ble enige om en avtale. I avtalen sto det at Gomo måtte avstå fra pelsdyrhold på Seterbakken.

Ellers har det vært sølvrev på Jonsvatnet hos Kristen Gjervan på Øvre Gjervan og hos Sigurd Kvikne, Solem Nedre. Henrik Kjøsnes, Solemtrø, hadde sølvrev før krigen og seinere blårev og mink.

Sølvrev tamme som katter! Fra venstre Olga og Erling Auran og Walborg og Leif Auran.

På Flaten lå farmen på sørsida av bekken, og Kasper Vollan måtte bære revmaten i bøtter fra gården. Sølvrev hadde også Alfred Nilsen på Haugum og Ludvik Veisetaune, Olav Devle, Albin Levin og Arvid Aune på Seterbakken.

Tidligere har vi nevnt Arktisk Pelsavl's farm på Røstadbakken. Der hadde også Erling Borgfjord sin farm. Borgfjord hadde erfaring med revavl fra Canada og startet opp sist på 1920-tallet.

I 1934 startet Leif Auran med sølvrev på leid jord av Rønningen på Ranheim. Dyrene ble flyttet til Øvre Tesli i 1937, og farmen ble drevet sammenhengende til år 2000, med mink, sølvrev og blårev. Ellers hadde Paul Brun, Fortuna, John

Børset, Skoglund, Kjell Skjønberg, Stokkan og Helge Hagen, Bekken, sølvrev før og under krigen.

Karinelund Pelsdyrgård på Moholt ble startet sist på 1920-tallet, og ble etter hvert drevet i kompaniskap mellom Karl Presthus og Gustav Storleer. De hadde både sølvrev og platinarev, og i 1936 kjøpte de 7 minktisper. Presthus skaffet til veie fôr til dyrene, og Storleer lagde ferdig revmaten. Han var også den som ga dyra mat. Karls sønn, Arne Presthus, husket at hvis andre enn Gustav skulle fore reven, måtte de bruke hans arbeidsklær, så sky var reven. Arne Presthus har også fortalt at han som guttunge var med til Siimnebben for å få parret sølvrevtisper. De kjørte med hest og slede

fra Moholt til Jonsvatnet og ble tatt imot av Torleif Polle som var røkter den gang. Arne Presthus tok over Karinelund etter sin far. Han kjøpte seinere gården Almannaunet på Jonsvatnet og flyttet pelsdyra dit.

De siste åra før og under krigen var det god lønnsomhet i sølvrevproduksjonen. Etter krigen gikk det mange år hvor sølvrevskinn ikke var på moten, og det var derfor meget lave priser.

Livdyrutstillinger

Allerede på 1920-tallet ble det vanlig med utstillinger av livdyr. I vårt område ble de holdt på Øya i Trondheim, først utendørs, men etter hvert i Sør-Trøndelag landbruksselskaps nye hall. Etter krigen ble utstillinger både av rev og mink avviklet i alvslagets egen hall på Leangen. Dyrene ble skjønnsmessig vurdert for pelskvalitet, kroppsbygning og etter hvilke skinntyper markedet ønsket. Dyrene ble sammenliknet og rangert. De lokale utstillingene ble mye brukt til å skaffe seg nye avlsdyr gjennom kjøp eller bytte av dyr.

Det ble hver høst holdt en riksutstilling (landsutstilling) i Oslo. Her kunne dyr som hadde fått 1. premie på en lokal utstilling delta. Den første landsutstillingen ble holdt i Velodromen på Kampen i Oslo i 1928. Daværende kronprins Olav foretok den høytidelige åpning av utstillingen i nærvær av 15000 besøkende.

Utstillingshallen på Øya ble rekvirert av okkupasjonsmakta til hestelasarett. Bildet er fra en illegal revutstilling på Glinset i 1944.

Minken - det nye pelsdyret.

I 1929 startet den første i vårt område med mink. Det var E. G. Jensen, kolonialkjøpmann fra Mellomveien i Trondheim. Han bygde en farm i Malvik, men flyttet den til Røstadbakken, hvor han også hadde butikk om sommeren.

Frk. Solveig Røkke, eier av Astoria hotell, hadde en farm på Tempe, hvor Kåre Tronsmoen fra Alvdal var hennes røkter. Da farmen etter hvert ble innhentet av bebyggelsen, ble dyrene flyttet til Stokkåsen hvor finnmarkingen Henrik Vilgods ble røkter.

Eierne av Heglum pelsdyrgård med en imponerende premiesamling. Fra venstre: Gunnar Gulbrandsen, Svein Heglum og Arne Heglum.

Svein Heglum kom fra Namdalen og kjøpte Fortuna Vestre i 1930. Han startet med eggproduksjon, men fikk snart interesse for pelsdyr. Han etablerte firmaet Heglum og Hegstad Pelsdyroppdrett sammen med Sigurd Hegstad, som drev vilt- og fiskeforretning i en brygge ved Bakke bru i Trondheim. I 1934 startet de med 4 minktisper i bur like ved husene.

Heglum solgte Fortuna Vestre i 1940 til Alice og Hilmar Selnes fra Lensvik. Han delte da i fra 20 dekar av eiendommen hvor han bygde bolig og pelsdyrgård.

Asbjørn Johansen var i sin ungdom røkter for Heglum og Hegstad, og Asbjørn ble en av de første minkrøkterne i vårt område. Seinere fikk en 14-åring med navn Gunnar Gulbrandsen jobb hos Heglum. Da Heglum spurte om han kunne begynne straks, var svaret: "Ja, om æ får fri om søndan, for da ska æ konfirmeres." Gunnar var barnebarn av Albert, barbereren fra Røstadbakken. Han ble senere deleier i farmen sammen med Svein Heglums sønn, Arne.

Svein Heglum var en meget dyktig husdyrmann, med mange høgt premierte dyr på utstillinger, og han fikk Sør-

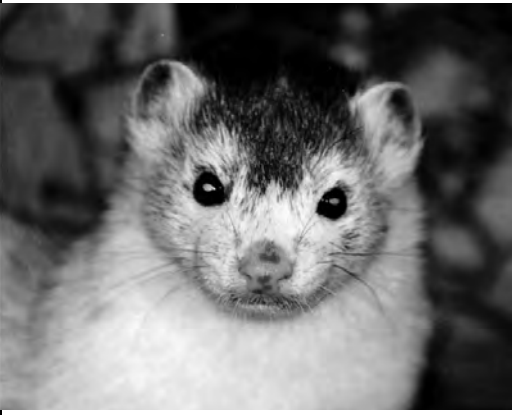
Mink.

Minken har sitt naturlige utbredelsesområde i Nord-Amerika og Canada. Den kom til Norge i 1927, og var en mørk type kalt "Standard mink". Det har etter hvert blitt mange mutanter som kan deles i gråblå, brune, svarte og hvite. De mest vanlige er:

Gråblå, Silverblu, Aleutian og Safirmink.
 Brune: Royal pastell, Palomino og Finnhvit.
 Hvite: Albino og Hedlund hvit.
 Svarte: Standard, Finnblack og Jetblack.

I tillegg har vi dominante mutanter som Blufrost og Stewart.

Ved sammenkryssing av disse har vi fått mange forskjellige typer og fargevarianter.

Trøndelag Landbruksselskaps diplom og sølvmedalje for sin innsats. Han ble i 1950 valgt inn i styret for Trøndelag pelsdyrslag og var styreformann i 16 år. Han var også styremedlem i Norges Pelsdyralvslag. I 1970 ble Heglum utnevnt til æresmedlem i Trøndelag pelsdyrslag.

Under krigen kom Kåre Kletli fra Alvdal og bygde opp en stor minkfarm i

Røkter Ole Tverrgrov på Glinset med kvitrev.

"Burmadalen", lik syd for parkeringsplassen Bekken i Estenstadvegen. Farmen var av de største i vårt område på 1950- og 1960-tallet.

Rundt 1950 var det mange nystartere. Noen drev både med blårev og mink, men de fleste begynte med bare mink. Minkburene er mindre, og kostnaden med å bygge et minkskur var mye mindre enn for rev.

Brødrene Jakob og Ole Tverrgrov kom i sin ungdom fra Sunnmøre til Gaden på Glinset som røktere, sammen med to søstre som arbeidet som hushjelper for fru Gaden. Den ene av Tverrgrovjentene, Ingebjørg, ble gift med Kjell Skjøn-

Irene og Olav Flønes, sammen med Olavs bror Oddmund, holder beste tispehvalp av blårev.

berg på Stokkan. Jakob Tverrgrov leide tomt til skur av sin svoger og startet med blårev og mink. Han leide seinere Einar Halseths farm i Granåslia. I 1964 kjøpte han en 28 dekar stor tomt av Hans Engen, Jonsvatnet, hvor han bygde bolig og minkfarm. Sammen med kona Johanna drev han her så lenge helsa holdt.

Olav Flønes hadde også erfaring fra røkterjobb hos Gaden. Han startet med mink i 1951 heime på Søråsen. I 1956 kjøpte han Einlia av Johan Mobeck, bygde skur og forkjøkken etc. Olav og hans kone Irene, som også deltok i farmen, var dyktige og ga både mink og rev

godt stell. De var spesielt kjent for sin gode pastellmink. Olav var i en årrekke med i Norges Pelsdyravslags avlsråd for mink. Olavs bror Oddmund tok over heimgården Søråsen og hadde ei tid mink der.

Gården Vassdal ble overtatt av Ole Vollans sønn Kasper, som hadde hatt rev på Flaten før krigen. Som tillegg til vanlig gårdsdrift satset også han på mink i 1950- og 1960-åra. Etter det og fram til 2004 har det igjen vært rev i tillegg til mink. I 1974 overtok sønnen Petter. Han ominnredet fjøset til mink og hadde ellers mye rev, både sølvrev og

blårev. Petter Vollan hadde mange tillitsverv i pelsdyravslaget og var styreleder i Trøndelag Pelsdyravlslag 1983-86.

Helge Karlsnes dreiv med mink i leid farm på Grindåsen på Steinan. Han hadde et godt samarbeid med Kåre Klettli og sammen importerte de Jetblackmink fra Sverige i 1967. Min far, Leif Auran, fikk ordnet ei paring med en av disse hannene, og det gav diplom (beste svartmink) på livdyrutstillingene i Bjugn og Trondheim i 1968.

Ole G Bromseth var røkter hos Heglum & Hegstad fra først på 1950-tallet og startet deretter med mink på heimgården Karlsheim.

Renovatøren.

På samme måte som vi sier at sauen er fjellets slåttekær, kan vi si at pelsdyra er renovatører av avfallet vårt. I fôret til mink og rev er slakteriavfall, fiskeavskjær og avfall fra næringsmiddelindustrien hovedbestanddelene.

Å skaffe fôr til pelsdyra var ofte vanskelig. Det var ikke alle som hadde eget kjølerom eller fryseri. Fiskeavfall og slakteriavfall er lett bederverlige varer. Det var derfor mange oppdrettere på Strinda som kjøpte ferdigfôr fra Havdal & Co. da de startet sin produksjon på Heimdal i 1958.

Protokoll fra stiftelsesmøtet av laget og valg av styre og formanns krets på Glinset hos Knut Gaden den 22. juni 1959.

Følgende møtte:

*Hennrik Wiersa, Formannet
Ole Bromseth,
Olav Florén,
Knut Gaden,
Helmer Selva,
Jakob Tveit, Inneholder
Olav Heli,
Helge Karlsnes,
Erling Selum,
Kåre Klettli,
Jens Stokke,
Kåre Klettli,
John Studahl, Oransjehals.*

*Det fremkom flere forslag på navn for laget.
Det avstemmingen ble laget navnet:*

Trøndersk Pelsdyrfor A/L.

*Til styre ble følgende valgt: Knut Gaden, Jens Stokke,
Jakob Tveit og Kåre Klettli. Varannann: Olav Heli.
Knut Gaden valgte ho formann. Styret utvalgte oransjehals.*

Revisor: Emma Halseth, oransjehals.

Som komité for innmelding av driftsledere valgte:

*Erling Selum, Helmer Selva og John Studahl, John Studahl,
Kåre Klettli, Erling Selum, Olav Heli, Olav Heli,
Jakob Tveit og Jens Stokke, Ole Selva, Olav Heli,
Knut Gaden, Erling Selum, Olav Florén, Helmer Selva.*

*Helge Karlsnes
Ole G Bromseth*

Protokoll fra stiftelsesmøtet for Trøndersk Pelsdyrfor A/L

På et møte hos Knut Gaden på Glinset den 22. juni 1959 ble det vedtatt å danne landets første fôrkjøkken, eid av oppdrettere. Det fikk navnet Trøndersk Pelsdyrfor A/L. Knut Gaden ble valgt til lagets første formann. Laget leide lokaler på Kjølslagret. Daglig leder var først Knut Gaden og senere Olav Heli. I 1964 stod et nytt tidsmessig anlegg ferdig på Ladehammerkaia. Nå ble det utkjøring av ferdigfôr med tankbil. Daglig leder i byggeperioden og fram til 1971 var disponent Kjell Sele. Laget produserte 800 tonn fôr i 1960. Dette

økte til over 10000 tonn i 1982. I 1968 hadde laget 220 medlemmer.

På Fortuna ble hønsehuset omgjort til Pelsingssentral - godt drevet av Alice og Hilmar Selnes. Der var det opptil 15 som jobbet med pelsingsarbeid i tillegg til Alice og Hilmar. Noen av dem var med på deltid på kveldene etter vanlig arbeidsdag. Det var mange nystartere i denne perioden, og de fleste manglet både utstyr og erfaring for pelsingsarbeidet. Det var derfor mange som var takknemlig for den hjelp de fikk av Alice og Hilmar.

På 1960-tallet dukket det stadig opp nye minkfarmer. Mange av disse oppdretterne hadde annet arbeid som levebrød. Det var flere som startet rundt Kåre Klettli i Bekkenområdet. Størst var Viktil & Dahl og Mikal Berg. På Jons-

vatnet hadde Håkon Vollan og brødrene Dalsegg fine farmer.

Høsten 2004 var det slutt med pelsdyravl i vårt område - Petter Vollan på Vassdal hadde holdt ut fram til da tross vekslende lønnsomhet.

Arbeidet med dette stoffet har vært interessant og tidkrevende. Jeg har hatt god hjelp av Trøndelag Pelsdyrslags jubileumsberetning 1926 - 2001 med tittelen: "Eventyret som ble til næring". Irene og Olav Flønes spesielt, og mange andre, har bidratt med opplysninger. Ikke alle som har vært innoom næringa, er her nevnt, men forhåpentligvis har vi fått med det meste og det viktigste. Til slutt en takk til alle for bidrag og hjelp.

Petter Vollan, styreleder i Trøndelag pelsdyrslagslag 1983 - 86, med en sølvrev.